

בש"פ 309/16 - מאהר שחאברה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 309/16

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: מאהר שחאברה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת
15013-06-15 מיום 3.1.2016 שניתנה על-ידי
השופטת ד' מרשק-מרום

בשם העורר: עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

החלטה

בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר לעיון חוזר בתנאי שחרורו, לרבות יציאה יומית לעבודה, ומכאן עררו.

העורר הואשם ביחד עם אחר בקשירת קשר לפשע ובסחר בנשק. על-פי כתב האישום התקשר אותו אחר אל העורר בחודש יולי 2014, הציע למכור לו נשק ו-50 כדורים בתמורה לסך של כ-4,000 ₪. לאחר חילופי דברים בין השניים הודיע העורר לאחר כי יבוא לקחת את הנשק, ובלבד שהלה ישיג 100 כדורים נוספים. העורר הגיע למחנה

הפליטים בלאטה, שם העביר לו האחר את הנשק. בהמשך שוחחו השניים, העורר הודיע לאחר כי הגיע הביתה בשלום לאחר שחזר לביתו בירושלים.

על-פי החלטה מיום 16.7.2015 שוחרר העורר בתנאי 'מעצר בית' מלא בפיקוח ובערבויות כספיות. בית המשפט המחוזי ציין התנהגות עבריינית קודמת, ואת הערכת שירות המבחן על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית בעתיד. לאחר התלבטות, שגדריה פורטו בתסקיר, המליץ שירות המבחן על 'מעצר בית'. גם בית המשפט המחוזי התלבט על רקע נתוניו של העורר, עברו הפלילי ומשלא היסס לכאורה מלסחור בנשק ולהכניסו מתחומי איו"ש לישראל. אך משהסתבר כי כמעט שנה חלפה מאז נודע למשטרה על אודות אותו סחר בנשק ועד למעצרו של העורר (משיקולים חקירתיים) הוקהתה המסוכנות, ומשנמצאה חלופה ראויה, החליט כאמור בית המשפט המחוזי על חלופת המעצר הנ"ל.

בחלוף כ-5 חודשים הגיש העורר בקשה לעיון חוזר, ועיקרה - הקלה בתנאי השחרור לצורך יציאה לעבודה. שירות המבחן המליץ לעשות כן, אך בית המשפט המחוזי לא ראה להעתר לבקשה: "המבקש על נתוניו ומעשיו עדיין נותר כמי שטמונה בו מסוכנות גבוהה, אם כי ניתן עדיין להמשיך ולתת בו אמון מבחינת חלופת המעצר הנוכחית. נוכח המסוכנות הגבוהה ונסיבות האירוע, אין מקום לאפשר יציאה לעבודה למשך שעות כה ממושכות (בימים א' עד ו' בין השעות 06:00 עד 19:00) ובמיוחד כשעסקין ביציאה לעבודה בפרוייקטים קצרי טווח בעסק לעבודות גבס וחשמל באזורים שונים בארץ - אופי עבודה אשר מקשה על אכיפה ומעקב אחר תנועות המבקש. אשר על כן, הבקשה ליציאה לעבודה נדחית".

בעררו טוען העורר כי החלטת בית המשפט המחוזי שגויה, בשים לב לזמן הרב שחלף, לעמידתו של העורר בתנאים וצרכי הפרנסה הדוחקים, ובהתחשב עם המלצתו החיובית של שירות המבחן. לדברי ב"כ העורר, גם חל בינתיים כרסום בראיות. ב"כ המשיבה התנגדה לערר, וטענה על המסוכנות הרבה שעודנה נשקפת מן העורר לאור עברו הפלילי, בשים לב לעבירת הסחר בנשק המיוחסת לו, ובהתייחס גם למאפייני אישיותו שעליהם עמד שירות המבחן בתסקיר קודם. בדוחק רב שוחרר העורר בשעתו, וההקלה המבוקשת עתה, לא מאפשרת פיקוח ממשי.

התלבטתי. מחד גיסא, הרצון להתפרנס הוא מובן, ובחלוף הזמן צרכי המשפחה דוחקים, ואין טענה כי העורר לא עמד עד כה בתנאי השחרור. מנגד, החלטת השחרור מלכתחילה לוותה בהתלבטות רבה, שהרי שחרור בכגון דא הוא חריג, ורק אותה שנה שחלפה למן ביצוע העבירה לכאורה ועד למעצר הניעה את בית המשפט המחוזי להחליט על חלופה.

אילו הייתה החלופה ממוקדת במקום מסויים ובמסגרת שעות מצומצמת יותר, כי אז יתכן שהיה מקום להעתר לכך. אלא שהתנודתיות במסגרת החלופה המוצעת, והשעות הארוכות (מ-06:00 עד 19:00), מצדיקים את דחיית הבקשה לעיון חוזר, מפאת החשש לבטחון הציבור, כפי הנמקתו של בית המשפט המחוזי. יש לקוות שהמשפט לא יארך עוד זמן רב. נמסר על הליך של גישור, אם כי ב"כ העורר היה ספקן בהקשר זה. אם ימשיך המשפט להתנהל לפרק זמן שאינו קצר, כי אז יוכל העורר לחדש את בקשתו, אם יתמיד כל העת לעמוד בתנאים, ומוטב כי תהיה אז ממוקדת יותר, כדי להתגבר על הקושי הנ"ל, ולהבטיח את בטחון הציבור באופן שיכול להניח את הדעת.

בנתון לאמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' בשבט התשע"ו (19.1.2016).

ש ו פ ט
